

[Erik Holst.]

på det forskningspolitiske og på det sociale område kan socialdemokratiet stort set dele og tiltræde. Vi opfatter dog ønskerne med hensyn til det sidstnævnte område, det socialpolitiske, således, at de normer og regler, der her fastsættes, må være et minimum, således at der gives mulighed for at supplere de enkelte landes socialpolitiske foranstaltninger i den grad, man måtte føle det passende.

Hvad angår de institutionelle problemer, har jeg allerede anført, at opmærksomheden nok mere bør rettes mod indholdet af EF's virke fremfor mod rammerne. Er viljen til handling til stede, vil de nuværende institutioner i det store hele være tilfredsstillende opbygget, og mangler viljen til fælles beslutningstagen, så hjælper det ikke at ændre på rammerne. Parlamentets — lad mig understrege det igen — fortsatte kontrollerende og ikke lovgivende rolle er for socialdemokratiet en væsentlig ting.

Når Tindemans' visioner går i retning af på længere sigt at nå et føderalistisk Europa, er det klart, at han lægger megen vægt på, at eksempelvis Europa-Parlamentets lovgivende beføjelser udvikles, og at Det europæiske Råd efterhånden får en forbundsregeringslignende funktion. Vi er ikke af den opfattelse, at dette mål er realistabelt i dette århundrede, om nogen sinde, og hvad der ligger på den anden side af århundredskiftet, behøver vi næppe at beskæftige os så meget med i dette øjeblik her og nu. Regeringen kan jo tage spørgsmålet op, når den tid nærmer sig.

Derimod finder vi nok, at der i rapporten er synspunkter, som tilsigter en effektivisering af arbejdet, der bør støttes. Det forekommer nødvendigt at styrke Rådets virke, fordi det af skiftende fagministre besatte Ministerråd ikke har vist sig effektivt nok som koordinerende organ. Vi kan i den forbindelse godt tilslutte os, at relationerne mellem Råd og Kommission ændres, dog således at der sikres medlemslandene samme repræsentation i Kommissionen, som de nuværende regler giver mulighed for, og at personer accepteres eller udpeges nationalt.

Gennemgående er der grund til at understrege, at vi ikke ønsker at gå ind for traktatlige ændringer, hvad angår afstemningsregler og kompetencefordeling. Den nødvendige udbygning må finde sted på den be-

stående traktats grundlag, hvad også Tindemans erkender er realistisk.

Hr. Maigaard var inde på procedurereglerne vedrørende forberedelserne til Det europæiske Råds møder. Her mener vi i store træk ligesom hr. Maigaard, at principielt bør de ikke afvige væsentligt fra den nuværende arbejdsform, de nuværende arbejdsregler i forhold til Ministerrådet, hvor regeringen har muligheder for at fremføre danske synspunkter, og hvor folketingets indflydelse og forhåndsorientering er tilstrækkeligt fungerende til, at vi kan føle os tilfredsstillt ved det.

Alt i alt er det socialdemokratiets vurdering, at den belgiske premierminister har løst sin vanskelige opgave på en sådan måde, at der er mulighed for at gå videre med denne rapport, der jo er, som statsministeren netop understregede det flere gange, en rapport.

Selv om der er forslag i rapporten, vi ikke kan tilslutte os, og selv om Tindemans' idé om en europæisk union ikke er fuldstændig sammenfaldende med socialdemokratiets, så kan vi dog på mange områder finde de synspunkter i rapporten, som socialdemokratiet fremførte under Tindemans' odysse til de europæiske hovedstæder.

Vel er rapporten mere rig på ord end på konkrete forslag — til trods for at hr. Maigaard mente det modsatte, hvis jeg forstod hr. Maigaard rigtigt — og vel er der flere visioner end realiteter, men alt i alt har vi fået et godt stykke værktøj, jeg understreger værktøj, til brug for den fremtidige debat og som grundlag for de beslutninger, der nødvendigvis må tages, hvis fællesmarkedet skal undgå at gå i stå i en så vanskelig tid som den, der for øjeblikket præger det europæiske billede.

Guldborg (V):

Lad mig først sige, at også jeg vil gerne understrege, som statsministeren gjorde det i sit svar, at det kan ikke nytte, at vi betragter Tindemansrapporten som en slags program for Europas fremtidige udvikling. Den er en beskrivelse af, hvordan man kan komme videre med løsning af nogle aktuelle og vigtige spørgsmål, og den er et forsøg på at gøre det på grundlag af en opsamling af synspunkter og oplysninger fra hele Europa, både fra den ene og den anden gruppe af